

عنوان: برنامه جامع تحقق سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی با تأکید بر تنظیم‌گری نظام تأمین اجتماعی

❖ نوع خروجی حاصل از انجام پژوهش:

- طرح پژوهشی □ گزارش کارشناسی ■
سند سیاست‌گذاری □

❖ عنوان برنامه راهبردی کلان و بخشی مرتبط با پژوهش:
برنامه جامع تحقق سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی با تأکید بر تنظیم‌گری نظام تأمین اجتماعی

«طرح پژوهشی»

استانداردترین تولید علمی شناخته شده است که منطبق با اصول علمی روش تحقیق انجام می‌شود. مراحل اجرای طرح پژوهشی شامل نیازسنجی پژوهشی (از طریق طرح سالانه نیازسنجی پژوهشی سازمان)، تعیین عنوان، شرح خدمات، دریافت پروپوزال، ارزیابی و تأیید پروپوزال توسط شورای پژوهش، انعقاد قرارداد، انجام پژوهش، داوری علمی و تأیید نهایی شورای پژوهش می‌باشد.

«سند سیاست‌گذاری»^۱

«سند سیاست‌گذاری»، گزارشی کوتاه، بی‌طرفانه و موجز در پاسخ به یک سؤال مشخص یا راجع به یک مسئله خاص است که استاندارد صلاحیت برای تهیه سند سیاست‌گذاری، افراد خبره هستند. این گزارش شامل سه بخش زیر می‌شود.

- بخش اول که به آن «خلاصه مدیریتی»^۲ خواهیم گفت، بر روی جلد گزارش، ضمن بیان مشکل در یک یا دو سطر، به ارائه راهکارهای اجرایی منطقی برای آن در حداکثر نصف صفحه می‌پردازد.

- بخش دوم که گزارش اصلی را تشکیل می‌دهد و در ۳ تا ۵ صفحه مطابق چارچوب تعیین شده تهیه می‌شود، «پیشنهادهای سیاست‌گذاری»^۳ نامیده می‌شود.

- بخش سوم که به تحلیل دقیق موضوع و ارائه اسناد پشتیبان آن می‌پردازد، «یادداشت سیاست‌گذاری»^۴ نام دارد. هر یک از این سه بخش برای اهداف خاص و مخاطبان ویژه خود تهیه می‌شوند.

«گزارش کارشناسی»

1. Policy Paper
2. Managerial Brief
3. Policy Brief
4. Policy Paper

شامل ارائه یک گزارش کامل در خصوص یک موضوع خاص موردنظر است که به یک فرد مجری با سطح صلاحیت حداقل «محقق» واگذار می‌شود تا در مدت‌زمان چند روز تا حداکثر ۳ ماه، گزارش موردنظر را منطبق با فرمت ارائه‌شده تهیه و ارائه نماید.

❖ بیان و توصیف مسئله

در حوزه رفاه و تامین اجتماعی، قوانین و برنامه‌هایی مانند قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی، برنامه‌های ششم و هفتم توسعه، اصل ۴۴ قانون اساسی و همچنین سیاست‌های کلی تامین موجود است. در سیاست‌های کلی تامین اجتماعی تلاش شده است ضمن رفع ایرادات و مشکلات قوانین و برنامه‌های قبلی، جهت‌گیری‌های اصلی و مهم ابلاغ شوند.

با این وجود با گذشت قریب به ۳ سال از ابلاغ سیاست‌های کلی تامین اجتماعی، کماکان این سیاست‌ها به مرحله تحقق و اجرا نرسیده است. این قانون با مشکلاتی نظیر دامنه شمول گسترده و تعدد دستگاه‌های درگیر در عمل مواجه بوده به طوری که قانون سیاست‌های کلی تامین اجتماعی در برگیرنده مواردی مانند بازنشستگی، از کارافتادگی و فوت، بیکاری، در راه ماندگی، بی سرپرستی، آسیب‌های اجتماعی، حوادث، کاهش نابرابری و فقر، امداد و نجات و ... است.

به طور کلی به نظر می‌رسد، قانون سیاست‌های کلی تامین اجتماعی با فقدان تمرکز در سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و نظارت، مشخص نبودن نهاد پاسخگو، تناقض میان قوانین مرتبط با حوزه رفاه و تامین اجتماعی مواجه است. بنابراین به منظور تحقق کامل سیاست‌های کلی تامین اجتماعی نیاز به لایحه قانون اجرا و احکام موردنیاز آن است.

با توجه به گستردگی دامنه شمول این سیاست‌ها، در تهیه

لایحه، الزاماتی مانند تطبیق سیاست‌ها، تنقیح قوانین و اصلاح ساختارها متناسب با الزامات، اصول و معیارهای علمی، فنی و محاسبات بیمه‌ای و رهیافت‌ها و تجارب ارزشمند ملحوظ در اسناد بالادستی مرتبط، عدم تحمیل طرح‌های فاقد تضمین تأمین بار مالی بین‌النسلی و تعهدی و جلوگیری از تولید و انباشت بدهی‌های دولت به سازمان‌ها و صندوق‌های بیمه‌گر اجتماعی بایستی در نظر گرفته شوند. همچنین به نظر می‌رسد یکی از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی تحقق سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی، ابهام در خصوص مبنای نظری دولت حاکم برای این سیاست‌ها به دلیل ذکر موضوعات متعددی از جمله رویکرد فعال دولت در سطح‌بندی خدمات، لایه‌بندی بر اساس وسع و استحقاق، رفع تبعیض و مبارزه با فقر است.

بنابراین هم‌راستا با تهیه لایحه سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی نیاز است موضوع تنظیم‌گری در نظام تأمین اجتماعی نیز مورد بررسی قرار گیرد.

باوجود گستردگی این سیاست‌ها و اشاره به پشتیبانی حقوقی دولت و فضای رقابتی، این ایده مطرح است که آنچه مدنظر بوده، دولت تنظیمی و تمرکز بر تنظیم‌گری در این حوزه است. ادبیات تنظیم‌گری و دولت تنظیمی در سال‌های اخیر در ایران گسترش فراوانی داشته و قوانین و مقررات متعددی در حوزه تنظیم‌گری بازارهای رقابتی و غیررقابتی (مانند قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴) و نهادهای تنظیم‌گر (مانند شورای رقابت) ایجاد شده‌اند.

بااین‌حال، در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، مطالعات اندکی در خصوص تنظیم‌گری صورت گرفته است، درحالی‌که امروزه در دنیا، تنظیم‌گری اجتماعی در کنار تنظیم‌گری اقتصادی توسعه‌یافته است. دولت تنظیم‌گر، جامعه را عمدتاً از طریق

وضع مستقیم قواعد و توسط نهادهای عمومی غیردولتی یا خصوصی و نیز پایش و اجرای مستقیم یا غیرمستقیم این قواعد اداره می‌کند و به دنبال تأمین خیر و رفاه عمومی است. در این مدل، نقش نهادهای تنظیم‌گر دیگر نیز برجسته می‌شود.

بند ۲ سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی به صراحت بر «ایجاد یک سازوکار تخصصی و فرا بخشی به منظور حفظ انتظام و انسجام امور مربوط، لایه‌بندی و سطح‌بندی خدمات، ایجاد وحدت رویه، اعمال نظارت راهبردی در تکوین و فعالیت سازمان‌ها و صندوق‌ها و نهادهای فعال در قلمروهای امدادی، حمایتی و بیمه‌ای و شکل‌دهی پایگاه اطلاعات» تأکید دارد. این بند، اساساً به ضرورت وجود یک نهاد تنظیم‌گر یا حداقل یک سازوکار قدرتمند با وظایف تنظیم‌گرانه اشاره می‌کند.

با توجه به این سیاست‌ها، پرسش اساسی اینجا است که آیا برای تحقق اهداف بند ۲ سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی، ایجاد یک نهاد تنظیم‌گر کاملاً جدید و مستقل ضروری است، یا می‌توان با بازتعریف و تقویت وظایف و اختیارات نهادهای موجود (مانند هیأت امنای سازمان تأمین اجتماعی و صندوق‌های تابعه یا شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی) و افزودن اصول و ویژگی‌های تنظیم‌گری به آن‌ها، به اهداف موردنظر دست یافت؟ توضیح بیشتر آنکه در حال حاضر می‌توان سناریوهای زیر را برای تنظیم‌گری نظام تأمین اجتماعی در نظر گرفت:

الف- ایجاد یک صندوق حاکمیتی مشابه صندوق توسعه ملی تحت عنوان صندوق ملی تأمین اجتماعی یا صندوق توسعه اجتماعی به منظور تجمیع و تمرکز یارانه‌های اجتماعی و تضمین مالی فعالیت بیمه‌گران اجتماعی

ب- ایجاد یک سازوکار حاکمیتی و فرا قوه‌ای نظیر شورای

عالی انقلاب فرهنگی و دبیرخانه آن یا شورای عالی فضای مجازی و مرکز ملی فضای مجازی

ج - ایجاد یک سازوکار مستقل و حرفه‌ای نظیر شورای ملی رقابت و مرکز ملی رقابت

د- ایجاد یک سازوکار مستقل و تخصصی نظیر بانک مرکزی و شورای عالی پول و اعتبار و یا سازمان بیمه مرکزی و شورای عالی بیمه

ه - تقویت دبیرخانه شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی و انجام امور تنظیم‌گری

این پژوهش درصدد است تا برنامه‌ای جامع در خصوص تحقق سیاست‌های کلی را ارائه دهد. برای این منظور در وهله اول پیشنویس لایحه قانون سیاست‌های کلی را به همراه احکام موردنیاز ارائه خواهد شد. لازم به ذکر است که یک بسته پیشنهادی برای قانون سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی پیشتر در سازمان تأمین اجتماعی تهیه شده است که می‌توان آن را مبنای اولیه قرار داد. سپس در وهله دوم با بررسی مفهوم، اصول و تجارب تنظیم‌گری در سطح ملی و بین‌المللی، به تحلیل چالش‌ها و الزامات این حوزه در بیمه‌های اجتماعی ایران می‌پردازد و ضمن مقایسه با ساختارهای موجود، چارچوبی عملیاتی برای حرکت به سمت یک نظام تنظیم‌گر کارآمد در چارچوب سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی ارائه خواهد کرد.

❖ اهداف

هدف کلی:

- تهیه برنامه جامع تحقق سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی با تأکید بر تنظیم‌گری نظام تأمین اجتماعی

اهداف اختصاصی:

در بخش اول هدف نهایی تهیه بسته پیشنویس احکام قانونی پیشنهادی

سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی است که شامل اهداف اختصاصی زیر می‌باشد:

- مطالعات تطبیقی با تجربه سایر کشورها در زمینه نحوه اجرای سیاست‌های کلی اتخاذ شده در نظام تأمین اجتماعی کشور
 - تحلیل وضعیت موجود نقش سازمان‌ها و نهادهای دارای وظایف مشخص در سیاست‌های کلی و مقایسه آن با وضعیت مطلوب اجرایی سیاست‌های کلی و شناسایی شکاف‌ها و همپوشانی‌ها
 - شناسایی چالش‌ها و الزامات حقوقی، ساختاری و اجرایی در مسیر اجرای سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی
 - ارائه چارچوب نظری و عملیاتی برای پیاده‌سازی و نهادینه‌سازی اجرای احکام سیاست‌های کلی
 - تهیه بسته پیشنهادی احکام اجرایی قانونی سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی با سرفصل‌های کلیات (موضوع و حدود قانون/اهداف قانون/تعاریف) و حیطه اثر و دامنه عمل و گروه هدف (بیمه اجتماعی پایه، بیمه اجتماعی مازاد و تکمیلی، ساماندهی معافیت‌ها و حمایت‌های بیمه‌ای، حمایتی و امدادی و سایر موارد)، اعتبارات موردنیاز و ردیف بودجه‌ای در بودجه سنواتی، وظایف سازمان‌ها و نهادها در کشور، نحوه پیاده‌سازی آن، با تأکید و پایبندی به اصول، قواعد و محاسبات بیمه‌ای و تعهدات بین نسلی در تصویب قوانین و مقررات، کارآمدی ساختارها، پایداری سازی صندوق بازنشستگی و توانمندسازی جامعه با تأکید بر رعایت موارد ذیل:
- ۱- ایجاد نظام متمرکز، فراگیر، جامع و چندلایه تأمین اجتماعی و تلاش در جهت رفع فقر، محرومیت و

آسیب‌های اجتماعی و ارتقاء کرامت اجتماعی آحاد مردم ۲-
شکل‌دهی پایگاه اطلاعات ثبتی مبنا و تمام شمار افراد و
خانواده‌ها و ایجاد سازوکار یا ساختار تنظیم‌گری نظام
تأمین اجتماعی ۳-تجمیع، تمرکز، هدفمندسازی و هوشمند
سازی یارانه‌های اجتماعی (یارانه‌های معطوف به افراد و
خانواده‌ها) مبتنی بر ارزیابی آزمون و سنجش به سمت اقشار
ضعیف جامعه ۴- ایجاد چتر فراگیر امداد اجتماعی و حمایت
اجتماعی با جلب مشارکت فعال و مؤثر ظرفیت‌های مردمی ۵-
حفظ ثبات، پایداری و تعادل بلندمدت نهادهای بیمه‌گر
اجتماعی از طریق پایدارسازی قانونی منابع مالی، تقویت
سودآوری و بازدهی سرمایه‌ها و ذخایر، خروج از بنگاهداری
و تصدی‌گری‌های غیرضروری، عدم تصویب قوانین و مقررات
تعهدآور بدون پشتوانه مالی معادل در بودجه‌های سنواتی،
اصلاح تدریجی قوانین غیر بیمه‌ای و تعهدآور گذشته، ۶-
افزایش کارآمدی ساختارها، سازوکارها و حکمرانی
حوزه‌های امدادی، حمایتی و بیمه‌ای نظام تأمین اجتماعی
از طریق تمرکز در امور حاکمیتی (سیاست‌گذاری، تخصیص
منابع عمومی، تنظیم مقررات، ابلاغ استانداردها، نظارت
عالیه و راهبردی) و رعایت چندجانبه‌گرایی و جلب مشارکت
مؤثر شرکای اجتماعی و ظرفیت‌های مردمی ۷- استقرار نظام
ملی احسان و نیکوکاری با شکل‌دهی یک نهاد مردم‌پایه در
سطوح ملی، استان و شهرستان با محوریت و مداخلت مؤثر
کلیه خیرین و نیکوکاران (اشخاص حقیقی و حقوقی) ۸- کمک
به مادران به‌ویژه مادران باردار، کمک به فرزندان
به‌ویژه نوزادان و کودکان، کمک به ازدواج، تشکیل
خانواده و فرزندآوری جوانان، ارائه خدمات مشاوره و
مددکاری ازدواج و خانواده برای تقویت و تحکیم نهاد

خانواده و کاهش طلاق و اختلافات خانوادگی، کمک به نگهداری معلولین و سالمندان در محیط خانواده و شبه خانواده با اولویت مددجویان و توانخواهان ۹ - ایجاد الزام به تهیه پیوست تأمین اجتماعی برای کلیه طرح‌ها و برنامه‌های کلان کشور مشتمل بر طرح‌ها و برنامه‌های مشمول، شیوه‌نامه تهیه پیوست تأمین اجتماعی، سیر مراحل تصویبی و ضمانت اجرای آن

- در بخش دوم گزارش هدف ارائه چارچوب نظری و عملیاتی برای پیاده‌سازی اصول تنظیم‌گری در بیمه‌های اجتماعی ایران که شامل اهداف اختصاصی زیر می‌باشد:
- بررسی مفهوم عمومی تنظیم‌گری و اصول حاکم بر آن با تأکید بر ابعاد اجتماعی و اقتصادی.
- شناسایی و تحلیل تجارب موفق تنظیم‌گری در نظام‌های بیمه‌های اجتماعی کشورهای منتخب.
- تحلیل وضعیت موجود نهادهای دارای وظایف تنظیم‌گرانه در بیمه‌های اجتماعی ایران (مانند هیأت امنای سازمان تأمین اجتماعی، شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی و ...)
- مقایسه ویژگی‌ها و اصول تنظیم‌گری مطلوب با وظایف و ساختار نهادهای موجود در ایران و شناسایی شکاف‌ها و همپوشانی‌ها.
- بررسی مبانی قانونی و بسترهای موجود جهت تقویت یا ایجاد نهاد تنظیم‌گر در حوزه بیمه‌های اجتماعی.
- شناسایی چالش‌ها و الزامات حقوقی، ساختاری و اجرایی در مسیر پیاده‌سازی تنظیم‌گری اثربخش در بیمه‌های اجتماعی.
- تبیین نقش احتمالی سازمان تأمین اجتماعی و سایر

صندوق‌ها در حکمرانی تنظیمی بیمه‌های اجتماعی.

- ارائه چارچوب نظری و عملیاتی برای پیاده‌سازی اصول تنظیم‌گری در بیمه‌های اجتماعی ایران، با تأکید بر بند ۲ سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی.

❖ روش‌شناسی

این پژوهش از نوع مطالعه مروری سیستماتیک است که با رویکرد کیفی-تحلیلی انجام می‌شود.

❖ جمع‌آوری داده‌ها

- مرور اسناد بالادستی: شامل سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی، قانون اساسی، قوانین برنامه‌های توسعه، قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ و سایر قوانین و مقررات مرتبط با بیمه‌های اجتماعی و تنظیم‌گری.
- مطالعه تطبیقی: بررسی و تحلیل ادبیات و گزارش‌های معتبر بین‌المللی و داخلی (مقالات علمی، کتب، گزارش‌های نهادهای بین‌المللی مانند بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول، سازمان بین‌المللی کار و ایسا، گزارش‌های کارشناسی و پژوهشی) در خصوص اصول، ویژگی‌ها و تجارب نهادهای تنظیم‌گر در بیمه‌های اجتماعی یا بخش‌های مشابه در کشورهای منتخب (با تمرکز بر کشورهای که ساختار بیمه‌ای مشابه دارند).
- تعیین کلیدواژه‌ها: استفاده از کلیدواژه‌هایی نظیر "لایحه قانون سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی"، "تنظیم‌گری بیمه‌های اجتماعی"، "نهاد تنظیم‌گر"، "حکمرانی بیمه‌های اجتماعی"، "سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی"، "قوانین بازنشستگی"، "نظارت بر صندوق‌ها"، "سازمان بین‌المللی کار"، "دولت تنظیم‌گر".

❖ تحلیل داده‌ها

- تحلیل محتوا (Content Analysis): تحلیل کیفی و استخراج مضامین اصلی از اسناد و متون قانونی و پژوهشی.
- تحلیل تطبیق (Comparative Analysis): مقایسه ویژگی‌ها، اختیارات و ساختار نهادهای تنظیم‌گر در تجارب بین‌المللی با نهادهای موجود در ایران.
- تحلیل شکاف (Gap Analysis): شناسایی تفاوت‌ها و شکاف‌ها بین وضعیت موجود نهادهای تنظیم‌گرانه در ایران و اصول و ویژگی‌های یک نظام تنظیم‌گری مطلوب (بر اساس یافته‌های مطالعه مروری و اسناد بالادستی).
- استنتاج و مدل‌سازی مفهومی: با ترکیب و تحلیل داده‌ها، به سمت ارائه یک چارچوب مفهومی و عملیاتی حرکت خواهد شد.

❖ زمینه‌های استفاده و کاربرد نتایج تحقیق (کاربست آن در سازمان تأمین اجتماعی یا حوزه رفاه و تأمین اجتماعی):

نتایج این گزارش می‌تواند به سیاست‌گذاران و نهادهای اجرایی در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی در موارد زیر کمک کند:

- سند پشتیبان برای اجرای لایحه قانون سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی.
- کمک به استقرار سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری در حوزه تأمین اجتماعی و تحقق گفتمان عدالت و حق.
- توجیه و تسهیل فرآیند تصمیم‌گیری در خصوص ایجاد، تقویت یا بازتعریف نقش نهاد های تنظیم‌گر بیمه‌های اجتماعی.
- فراهم آوردن مبانی نظری و عملی برای اصلاح قوانین و مقررات مربوط به نظارت و تنظیم‌گری صندوق‌های بیمه‌ای.
- راهنمایی در طراحی ساختار و اختیارات نهادهای مربوط

به تنظیم‌گری بیمه‌های اجتماعی.

❖ محدوده مکانی

کلیه بیمه‌های اجتماعی در ایران

❖ زمان مورد انتظار اجرای پژوهش

۶ ماه

❖ شرح خدمات و خروجی‌های مورد انتظار

❖ شرح خدمات موردنیاز در خصوص تدوین احکام اجرایی سیاست‌های کلی نظام تأمین اجتماعی

• انجام مطالعات تطبیقی با تجربه سایر کشورها در زمینه نحوه اجرای سیاست‌های کلی ابلاغی نظام تأمین اجتماعی کشور

• بررسی و تحلیل وضعیت موجود نقش سازمان‌ها و نهادهای دارای وظایف مشخص در سیاست‌های کلی و مقایسه آن با وضعیت مطلوب اجرایی سیاست‌های کلی و شناسایی شکاف‌ها و همپوشانی‌ها

• شناسایی چالش‌ها و الزامات حقوقی، ساختاری و اجرایی در مسیر اجرای سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی

• ارائه چارچوب نظری و عملیاتی برای پیاده‌سازی و نهادینه‌سازی اجرای احکام سیاست‌های کلی

• تهیه بسته پیشنهادی احکام اجرایی قانونی سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی با سرفصل‌های کلیات (موضوع و حدود قانون/اهداف قانون/تعاریف) و حیطه اثر و دامنه عمل، گروه هدف و بسته خدمات و پوشش‌ها (در لایه‌های امدادی، حمایتی و بیمه‌ای و نیز در سطوح پایه، مازاد و مکمل لایه بیمه‌ای) و احکام متناظر و متناسب با بندهای نه گانه سیاست‌های کلی موصوف، اعتبارات مورد نیاز و ردیف بودجه‌ای در بودجه سنواتی، وظایف سازمان‌ها و

نهادهای در کشور، نحوه پیاده‌سازی آن، با تأکید و پایبندی به اصول، قواعد و محاسبات بیمه‌ای و تعهدات بین‌نسلی در تصویب قوانین و مقررات، کارآمدی ساختارها، پایداری سازی صندوق بازنشستگی و توانمندسازی جامعه

ارائه چارچوبی پیشنهادی برای تحقق الزامات تنظیم‌گری در بیمه‌های اجتماعی ایران شامل

- ارائه تعاریف و اصول حاکم بر تنظیم‌گری (اقتصادی و اجتماعی) با تمرکز بر حوزه بیمه‌های اجتماعی.
- شناسایی و تحلیل تجارب موفق تنظیم‌گری در نظام‌های بیمه‌های اجتماعی کشورهای منتخب (حداقل ۳ کشور)
- بررسی و تحلیل وضعیت موجود نهادهای دارای وظایف تنظیم‌گرانه در بیمه‌های اجتماعی ایران (شامل: وظایف، اختیارات، ساختار، نقاط قوت و ضعف)
- تحلیل مبانی قانونی و بسترهای موجود و موردنیاز جهت اعمال مؤثر تنظیم‌گری در بیمه‌های اجتماعی، با تأکید بر بند ۲ سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی.
- مقایسه ساختار و وظایف نهادهای موجود با الگوهای موفق بین‌المللی و اصول تنظیم‌گری مطلوب.
- شناسایی و تحلیل چالش‌ها و الزامات (حقوقی، مالی، ساختاری، اجرایی) پیش روی تنظیم‌گری اثربخش در بیمه‌های اجتماعی ایران.
- تبیین نقش محتمل سازمان تأمین اجتماعی و سایر صندوق‌ها در چارچوب یک نظام تنظیم‌گری یکپارچه.
- ارائه چارچوبی پیشنهادی برای تحقق الزامات تنظیم‌گری

در بیمه‌های اجتماعی ایران، با در نظر گرفتن سناریوهای تقویت نهادهای موجود یا ضرورت تأسیس نهاد جدید و ارائه پیشنهادی‌های عملیاتی.

❖ خروجی‌های مورد انتظار:

تهیه گزارش شامل دو بخش

- بسته پیشنهادی پیشنهادی لایحه برای قانون سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی به همراه احکام موردنیاز شامل مقدمه، روش‌شناسی، مبانی نظری و تجارب دیگر کشورها، تبیین نقش سازمان، ارائه مبانی قانونی و بسترهای موجود و لایحه پیشنهادی برای قانون سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی به همراه احکام موردنیاز
- گزارش کارشناسی نهایی تنظیم‌گری در نظام تأمین اجتماعی شامل فصول: مقدمه، بیان مسئله، اهداف، روش‌شناسی، مبانی نظری و تجارب بین‌المللی تنظیم‌گری، وضعیت موجود نهادهای تنظیم‌گرانه در ایران، تحلیل شکاف و چالش‌ها، چارچوب پیشنهادی و راهکارهای اجرایی، نتیجه‌گیری و پیشنهادات

نام و امضاء معاون یا بالاترین مقام اجرایی حوزه :
نام و امضاء نماینده تام‌الاختیار معاونت/کارفرما :
نام و امضاء مدیر گروه پژوهشی موسسه :
نام و امضاء معاون پژوهشی موسسه :
تاریخ تکمیل فرم :